

overtaget af Kommunen. Han kan da ikke komme uden om, at det er rigtigt, som jeg sagde i Gaar, at det vil blive en 7—8 Skoler, der kan blive Tale om, Staten kommer til at overtage.

Det ærede Medlem siger, at den Begrundelse, Kommunerne og Ministeriet har givet for Spørgsmaalet om de 27 Timer, ikke er nogen reel Begrundelse. Det kan man diskutere om, jeg mener, den er saa reel, som den overhovedet kan være. Det vil, som Kommunernes Stilling er for Øjeblikket, være umuligt andet end at tage disse 27 Timer. Den store Skolekommission vil tage det Spørgsmaal, som i høj Grad er et pædagogisk Spørgsmaal, op til Overvejelse; det er da muligt, at der kan ske Forandring, men naar Forandringen da sker ifølge en saadan samlet Overvejelse af vort Skolevæsen, er den ikke, som det ærede Medlem sagde, en øjeblikkelig Kuld-kastelse af dette Lovforslag. Det ærede Medlem ved lige saa godt som andre, at dette Lovforslag ikke vilde være kommet frem, hvis der ikke havde været en Nødstilstand til Stede. Det er en Nødstilstand, der har tvunget dette Lovforslag frem, det er ganske nødverdigt, at der træffes en Ordning. Havde det ærede Medlems Parti været villigt til at gaa med til Nedsættelse af en Skolekommission om vort hele Skolevæsen, havde det heller ikke behøvet at komme frem, saa kunde det være taget med deri. Det ærede Medlems Parti har været Skyld i, at vi har været nødte til at tage denne Ordning allerede nu, inden den kunde komme med under Overvejselsen af det samlede Skolevæsen.

Jeg skal fremdeles bestemt raade til, at man vedtager Flertallets Ændringsforslag for at undgaa en ganske uhyggelig Krise i vort Skolevæsen herhjemme.

Formanden: Jeg finder Anledning til meget indtrængende at anmode om, at ærede Medlemmer vil medvirke til, at vi indenfor en rimelig Tid kan faa de Sager behandlet, som foreligger paa Dagsordenen, og jeg gør opmærksom paa, at der kommer endnu flere. Navnlig vilde det være ønskeligt af Hensyn til, at vi staar overfor snarligt at kunne vente at faa vort Arbejde afbrudt.

Kragh: Jeg skal gerne følge den højtærede Formands Henstilling og fatte mig i stor Korthed, skønt der saavel i den ærede Ordførers (Godskesen) som i den højtærede Ministers sidste Bemærkninger var meget Stof, som vilde kunne give Anledning til

nøjere Omtale og Imødegaaelse fra mig. Men jeg skal, idet jeg erkender, at det at debattere om de Principper, der er nedlagte i det Forlig, vi her behandler, ikke vilde føre til noget, indskrænke mig til at konstatere, at der altsaa mellem det ærede socialdemokratiske Medlem (Christiansen) af Flertallet, som har stillet Ændringsforslaget, og den ærede Ordfører er en dybtgaaende Uenighed med Hensyn til, hvad man haaber at kunne opnaa ved Ændringen af § 7, og at der indenfor samme Paragrafs Omraade er en dybtgaaende Uenighed mellem Ordføeren og den højtærede Minister med Hensyn til Omfanget af Ministeriets Ret til at gribe ind overfor saadanne Skoler, som ved særlige Kundskabsprøver som Adgangsbetingelse etablerer sig som Anstalter af særlig Karakter, og dog med Statsstøtte. Det er dog efter mit Skøn efter denne Forhandling slaaet fast. Men [hvis Tingets Tid i det hele slog til, til at vi videre kunde uddybe dette, vilde det interessere mig at faa Oplysning om, hvad det da virkelig er, man vil naa ved disse Adgangsprøver, som her er Tale om ligefrem at lovfæste. Det nytter ikke meget, at den ærede Ordfører udtaler Haabet om, at alle berettigede Interesser ved den Form, som nu er foreslaaet, nok skal blive afvejet. Det er et Haab, som den ærede Ordfører har, et Haab, som ogsaa jeg deler; men det, jeg protesterer imod, er, at Rigsdagen fraskriver sig Indflydelse paa Afgørelsen af, om Statens berettigede Interesser i denne Sag, naar Afgørelsen endelig falder, er varetagne, og det nytter ikke, at den ærede Ordfører peger paa, at denne Ministers Tid ikke varer evigt, og at der kommer andre efter den nuværende. Jeg ønsker ikke at udtale nogen som helst Mistillid til den højtærede Undervisningsminister og navnlig ikke paa Grundlag af det, den ærede Ordfører fremsatte; thi hvad der kan komme efter, kan jo blive meget værre.

I øvrigt skal jeg indskrænke mig til at udtale, at jeg ikke ganske forstaar, hvorledes den højtærede Minister vilde have kunnet komme udenom denne Sag paa nærværende Tidspunkt, hvis han havde haft den Kommission til Overvejelse af hele det højere Skolevæsen, som den højtærede Minister stærkt længes efter. Mener den højtærede Minister da, at Københavns Kommunalbestyrelses socialdemokratiske Flertal ikke paa det af den valgte Tidspunkt vilde have bragt Skolerne i den Tilstand, som Ministeren har betegnet som en Nødstilstand, hvis en saadan Kommission havde siddet og overvejet? Tror den højtærede